

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 8. Conventus Parisiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-67012

copi vero se summo Capiti ut excusarent, Secul.XIV.
præcepit.

A.C.1302.

Litteris, *Ausculta fili!* per Jacobum
de Normannis Archidiaconum Narbo-
nensem, Papæ Notarium Nunciumque
acceptis percusus Rex de consilio Proce-
rum, qui tunc pæsentes itidem stupue-
rant, absentes Optimates reliquos cum
Abbatibus & collegiis tam ecclesiasticis
quam profanis congregare statuit: ac in-
teriorim dominica post octavam Lustratæ
Virginis anno (ut Gallia adhuc nume-
rabat) 1301, scilicet 11 Febr. anno 1302
Papæ litteras in medio cunctorum No-
bilium cæteroruinque, qui eo die Pari-
sii erant, comburi, & hunc actum tota
in urbe per præconem tuba promulgari
jussit.

p. 68.

p. 59.

§. VIII.

Conventus Parisiensis.

Die Martis 10 Aprilis eodem anno 1302
in Parisino Dominae Nostræ templo
conventus, sive, ut tum vocabatur, sena-
tus erat præsente Rege, qui per Petrum
Claffium & quosdam alios ibi publice
proponi curabat sequentia. Archidia-
conus Narbonensis mihi tradidit Papæ
litteras, in quibus dicit me sibi subjectum
esse in profanis regni mei rebus, & hoc
a se habere, quamvis hactenus anteces-
Histor. Eccles. Tom. XXII. H h fo-

Sæcul. XIV. sores mei ac ego id Deo soli acceptum
 A.C. 1302. retulerimus. Nec contentus ille hac lo-
 quendi ratione hoc in regno tam nova
 & inaudita procedere ad executionem
 voluit, & cunctos regni mei Præsules,
 cunctos Theologiae ac Jurium Docto-
 res ad se vocavit, ut propulsent injuras,
 quibus administri mei ac ego, ut per-
 hibet, Præsules Dominosque ecclesiasti-
 cos ac profanos afficimus. Sic Galliam
 vult privatam thesauro pretiosissimo,
 nempe sapientia Præsulum cæterorum
 que, quorum consiliis illa regi debet:
 ac eodem modo illam exhaudire opibus, &
 exponere ruinæ cupit.

Multas alias vexationes regno ac
 Ecclesiæ Gallicanæ infert reservando
 &, ut libet, conferendo episcopatus ac
 beneficia extraneis & ignotis nunquam
 præsentibus. Ita imminuit servitium
 divinum; deluditur conditorum volun-
 tas; pauperes ordinaria stipe fraudau-
 tur; regnum fortunis evertitur. Præ-
 sules jam non inveniunt viros, qui Ec-
 clesiis serviant; cum desint beneficia
 quæ Nobilibus, quorum majores ea
 instituerunt, aut reliquis litteratis tri-
 buant: unde fit, ut Ecclesiis nihil do-
 netur amplius. Premuntur tamen iste
 pensionibus, subsidiis, ac exactionibus
 variorum generum: adimitur Metropo-
 litis libertas adjungendi Suffraganeis

p.69.

uis Adjutores: ausertur cunctis Episco- æcul.XIV.
A.C. 1302.
pis ministerii sui functio, ut Summam
Sedem cum donis adeant. Tam indi-
gnæ res multiplicatæ sunt hoc sub Papa,
& augentur in dies: haud possum eas
ferre diutius.

Proinde vobis impero ut Dominus, &
vos precor tanquam amicas, ut me con-
filiis & omni opera adjuvetis ad tuen-
dam veterem libertatem nostram, & ad
reparandum regnum ac Ecclesiam Gal-
licanam, speciatim contra facinora Præ-
torum meorum Ecclesiæ jaribus adversa,
siqua cominisere. Mederi eis prius de-
creveram, quam Papæ Nuncius advenit:
& jam fecisset, ni cogitasse id formidi-
ni minarum ejus, aut mandatorum obser-
vantiae adscriptum iri. Cæterum pro
communi hoc emolumento bona mea o-
mnia, me ipsum, ac liberos meos, si opus
sit, in discriminem offero: postuloque, ut
de omnibus, quæ audistis modo, respon-
sum mihi certum ac decretorium hac i-
psa hora detis.

Post hæc Barones cum Oratoribus
ordinum laicorum se submovebant: &
habita simul deliberatione reversi Philip-
po præter magnas laudes & gratias ob-
generosum ipsius propositum dicebant se
malle sua bona & corpora periculis obji-
cere, ac omne tormenti genus necemque
sustinere, quam molitiones Papæ admit-
tere,

H h 2

Sæcul. XIV. tere, etiamsi Rex tolerare eas aut dissimu-
A.C. 1302. lare vellet. Tum Rex responsionem Prä-

p. 70.

sulum poposet: qui petitio longiore con-
 sultandi spatio, excusare Papam, Regi-
 que ac præcipuis Proceribus persuadere
 studebant, Papæ animum non esse regni
 libertatem, aut dignitatem regiam impa-
 gnare, monebantque Regem, ut conser-
 varet concordiam, quæ inter Ecclesiam
 Romanam, Reges priores, ac ipsum sem-
 per fuisset. Sed urgebantur, ut illuc
 responderent: ac denunciatum est pa-
 clam, quisquis in contrariam ire senten-
 tiā videretur, eum pro inimico Regis
 regnique habitum iri. Intelligebant
 Präfules, si Regi ac Baronibus non face-
 rent satis, fore, ut in pericula & offen-
 nes innumeræ incurrerent, & laicorum
 obedientia erga Ecclesiam Romanam &
 Gallicam evanesceret non redditura. Tan-
 tis in angustiis hæc reponebant: Rex
 consiliis subsidiisque justis te atque tuos,
 & dignitatem tuam, libertatemque ac
 jura regni fulciemus, ut aliqui nostrum,
 qui primigenia, aliaque prædia beneficia
 ria tenent, juramento suo, cæteri fide ri-
 bi debita obstringuntur. Sed una sup-
 plicamus, o Rex, ut nos adire Papam lu-
 jubentem sinas, quippe cui obedientiam
 debeamus. Id tamen Rex ac Barones
 se neutquam passuros asserebant.

§. IX.